

विद्यागम Spr. (II) 5070.
 विद्रष्टृ, विद्रष्टा चतुर्णां विचतुरः PAT. a. a. O. 3, 79, b.
 विद्रुमवन n. Korallenstock Spr. (II) 7330.
 विधर् (?) PAÑKAR. 3, 12, 15.
 विधा Z. 1 streiche 1). Z. 3 v. u. vgl. कृत्स्नि° Elefantenfutter PAT. a. a. O. 2, 332, b. गो° Rindviehfutter 3, 57, b.
 विनय्, विनयति denom. von वि Vogel → नर Mann; mit वि absolut.
 विविनय्य PAT. a. a. O. 1, 261, a.
 विनय 2) b) pl. Spr. (II) 4518.
 विनित्येय m. Sonderung: गुणविनित्येयत्वं in Beziehung auf die einzelnen Eigenschaften (Gegens. कात्स्न्येयं) KARAKA 3, 8.
 विनियम्य adj. zu beschränken PAT. a. a. O. 6(4), 6, b.
 विनेत्र adj. augenlos, blind Spr. (II) 5773.
 2. विन्दु, तन्मञ्जरीरसामोद° Z. d. d. m. G. 27, 28.
 1. विप् Spr. 1098, Z. 1 v. u. lies मूर्तः.
 विपरिणामयितव्य adj. umzuändern, umzuwandeln PAT. a. a. O. 1, 5, a.
 विपरिधावक adj. überall umherlaufend Spr. (II) 4278.
 विपह् oder °रुम् adj. gelenklos AV. 7, 56, 4.
 विपर्यय Spr. 1104, Z. 2. 1 v. u. धन° = अर्थ° Spr. (II) 6050.
 विपर्यास 7) Z. 2 Spr. 5242 gehört zu 4); vgl. 2te Aufl. 7073.
 विपाक 2) b) Z. 3 lies विसदक्फलम्. Spr. 1107 im Columnentitel विपाक zu lesen.
 विप्रतिषेध 2) vgl. PAT. a. a. O. 1, 264, a.
 विप्रतीप umgekehrt Spr. (II) 4429.
 विभक्तत्वं n. Verschiedenheit, Mannichfaltigkeit Cit. bei VĀMANA 4, 1, 7.
 विभाषा Sp. 1126, Z. 1 v. u. शाकारी zu lesen.
 विभिवीकार (विभिन्न + 1. कर्), °कुरुते trennen, scheiden HEM. JOGAÇ. 4, 51.
 विभूवसु s. वैभूवसु.
 विधेश, मन्द° adj. leicht ablösend, abführend KARAKA 1, 13.
 विधम 1) g) füge täuschendes Aussehen und Spr. (II) 4459 hinzu.
 भाषितानि was den Anschein von Sprache hat 7415.
 विमाण्डव्य m. pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 58, 6.
 1. विमान 3) b) Z. 3 streiche «und Gewicht.» So heisst bei KARAKA das dritte Sthāna, welches von dem Maasse d. h. dem Verhalten der humores, der Arzneimittel, Ort und Zeit, Constitution u. s. w. handelt: दोषभेषजदेशकालबलशरीराकारसात्म्यसङ्घप्रकृतिवयसो मानम् 3, 1.
 विमोक्षण 2) d) das Fahrenlassen, Aufgeben: परिधान° Spr. (II) 7497.
 विरलविरलीभूत adj. ganz selten geworden, an Zahl stark abgenommen Spr. (II) 6174.
 विरलाय्, °यमान VĀMANA 5, 2, 31.
 विरुच m. ein best. über Waffen gesprochener Zauberspruch R. ed. Bomb. 1, 28, 7.
 विरुद्, विरुदावली Verz. d. B. H. No. 1222.
 विरुद् adj. wobei Rudra oder die Rudra nicht beteiligt sind RV. 1, 180, 8.
 विरेचक (वि + रे°) adj. etwa von keinem Ausstossen des Athems begleitet: नृत्य Cit. bei VĀMANA 2, 2, 8. Der Gebrauch des Wortes getadelt

wegen der anderen Bed. laxirend.

विरोध 2) am Ende VĀMANA 4, 3, 12 hinzuzufügen. Es ist die scheinbare Ungeremtheit als eine Form der Upamā gemeint.

विल, विलीति (संवरणे) DEHATUP. 28, 66. वेलेयति (लेपे) 32, 65, v. l.

विलम्ब 2) a) विलम्बाध्यापिन् langsam PAT. a. a. O. 6, 81, b.

विलास 1) c) Z. 6 Spr. 5149 gehört zu b); vgl. 2te Aufl. 6790.

विलिङ्ग adj. verschiedenen Geschlechts PAT. a. a. O. 1, 110, a.

विलोकन, अनेकशास्त्रस्य विलोकनानि so v. a. Studium Spr. (II) 2960.

विवर्त Wirbel (des Wassers) SV. I, 1, 2, 2, 5. v. l. RV.

विवाद n. Spr. (II) 4434.

विभिन्निक adj. ohne Casusendung; davon °त्व n. nom. abst. PAT. a. a. O. 6(4), 2, a.

विवृत्ति 3) TRIK. 3, 3, 183.

1. विष् mit उप euphem. für cacare KARAKA 3, 5.

— अभिनि 1) eintreten so v. a. zur Geltung kommen: पूर्वं रूपवादा अभिनिविशते पश्चादुत्सर्गाः PAT. a. a. O. 2, 390, a. — 3) b) सदानभिनिविष्टः niemals auf seinen Kopf bestehend HEM. JOGAÇ. 1, 52.

— निम् desid. eine gemeinsame Wohnung beziehen wollen: योगिनां प्रावृषि निर्विवृत्ताम् BHĀG. P. 1, 5, 23.

— अभिप्र, partic. °विष्ट hereingetreten im Gegens. zu अभिनिःसृत PAT. a. a. O. 4, 81, b.

— सम् 1) mit instr. RV. 10, 56, 1. — 2) RV. 10, 55, 2.

विशदता (von विशद) f. Klarheit: स्वर° (wohl so zu lesen) Spr. (II) 5827, v. l.

विशाखवत् m. N. pr. eines Berges MĀRK. P. 55, 6.

विस्पला auch 10, 39, 8.

विष्मि vgl. विष्मि.

विष्णु 2) N. pr. eines Sohnes des Vasudeva BUÇ. P. 9, 24, 52. es könnte aber auch पुह् als ein N. gefasst werden.

विष्मसु, so zu lesen.

विष्वाधार HEM. JOGAÇ. 4, 97 (विष्वाधारे zu lesen).

विष्वायु 1) auch VS. 38, 20. Sonst halten wir unsere Erklärung auch nach M. MÜLLER'S (V, Pref. XIII) Bemerkungen in der Hauptsache aufrecht.

विष्वास, वैरिणा सक्तु विष्वासं यो नरः कर्तुमिच्छति Spr. (II) 6293.

1. विष् mit सम् 1) lies सवेविषे.

विषता Spr. (II) 4094.

विषमविलोचन m. ein N. Çiva's BHĀRAVI in SIDDH. K. 164, a, 13. —

Vgl. विषमनयन.

विषमाम् (von विषम), °यते uneben werden, — erscheinen: मार्गः Spr. (II) 7463.

विषशालूक wohl fehlerhaft für विस°.

1. विषाण, lies das Ablassen (einer Flüssigkeit) st. vielleicht = अ-वसान.

विष्टिकार 1) Z. 2 कर् könnte hier auch Tribut sein, NILAK. erklärt aber भूमिदत्त्वा कार्यसि ते.

विष्टीमिन् vgl. u. स्तीम.

विष्ठासात् adv. mit घम् zu Koth werden HEM. JOGAÇ. 3, 24.